

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: Kamila Emma Černá

Studijní obor: Anglický jazyk pro odbornou praxi

Název práce: Adverbials in Literary Texts and Book Reviews

Akademický rok: 2019/2020

Vedoucí práce: PhDr. Petra Huschová, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Eva Nováková

Kritéria hodnocení		Hodnocení A – B – C – D – E – F
Všeobecná charakteristika	Splnění zásad zpracování práce a naplnění stanoveného cíle	E
	Logická struktura práce	
	Vyváženost teoretické a praktické části	
Teoretická část	Prezentace různých teoretických přístupů k řešenému problému	C
	Kritické posouzení prezentovaných přístupů a zvolení relevantní teoretické základny	
	Zpracování kvalitní teoretické základny pro realizaci praktické části	
Praktická část	Vhodnost zvolené výzkumné metodologie	E
	Aplikace zvolené výzkumné metodologie	
	Relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků	
Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance zpracované literatury	C
	Kritický přístup ke zdrojům	
Formální stránka	Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice FF UPa, požadavky KAA)	B
	Kvalita vědeckého aparátu, příloh, tabulek a obrázků	
	Dodržení bibliografických norem	
Jazyková úroveň	Gramatická přesnost a komplexnost	C
	Slovní zásoba	
	Koheze a koherence	
	Interpunkce a stylistické aspekty	

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Cílem práce je srovnat distribuci a užití adverbialií v beletrii a knižních recenzích, analýza se soustředí na dvě podskupiny příslovečných určení, tzv. *adjuncts* a *subjuncts*.

Teoretická část je založená na odpovídajícím počtu relevantních zdrojů, které diplomantka v jednotlivých kapitolách srovnává. Jedinou výjimkou je kapitola 3 zaměřená na subjunktivy; třídění vychází kompletně z Quirka a kol., ovšem jejich přístup by si zasloužil alespoň stručnou konfrontaci s *Longman Grammar of Spoken and Written English*, kterou tato část práce opomíjí, přestože na ni u dalších témat odkazuje. Sémantická i morfo-syntaktická charakteristika adjunktů a subjunktů je podrobně rozvedená (realizace větných členů různými frázemi, pozice adverbialií atd.), nicméně některá tvrzení zůstávají nepřesná nebo nekompletní: Přestože si je diplomantka vědoma rozdílu mezi slovním druhem a větným členem, nelze např. dost dobře srovnávat nesouměrné kategorie adverbia a adverbialia (kap. 1.1); adverbialiím se zde připisuje přílišná výjimečnost (s. 10) – také jiné slovní druhy jsou fakultativní, vyjádřené různými typy syntagmat a mohou zastávat různé sémantické role. Vzhledem k detailní klasifikaci obou skupin by bylo vhodné bližší vysvětlení, proč se mezi subjunktivy objevují „časová“ adverbialia *already*, *still* a *yet* (s. 26) nebo co odlišuje lexémy *actually*, *certainly*, *definitely* a *frankly* ve funkci subjunktů a disjunktů (s. 26).

Jako nejproblematictější se v teoretické části jeví propojování teoretických informací a definic s konkrétními příklady. Ačkoli lze ocenit snahu ilustrovat adverbialia autentickými výskyty z korpusu, některé jevy jsou buď sporné, nebo chybně určené. Např. syntagma *evenings filled with cicada song* (př. [8]) má demonstrovat způsob, jakým je uskutečněn určitý děj(?), strukturu *a fiction workshop led by Oscar* (př. [10]) je možné chápat jako redukované pasivum, a předložkovou *by*-phrase tudíž jako podmět, nikoli příslovečné určení. Příslowce *unjustly* (př. [6]) je označeno za *adjunct of manner*, přestože se objevuje na téže pozici a má podobný vztah k podmětu jako výraz *foolishly* (př. [14]) zařazený mezi *item subjuncts*. Příslowčná určení důsledku závislá na *so* (s. 24) pravděpodobně nejsou předložkové fráze, ale vedlejší důsledkové věty, kde má *so* funkci spojky.

Praktická část zpracovává kvantitativně i kvalitativně výsledky analýzy a poukazuje na některé zajímavé žánrové rozdíly – např. odlišné reference vyjádřené adverbialií místa (kap. 7.1), komunikační funkce podmínkových vět (kap. 10.1) – nebo tenkou hranici mezi příčinnými a účelovými adverbialií (kap. 14.1). Nicméně analýza dat se stejně jako ilustrativní příklady v teoretické části potýká s nepřesnou, případně nesprávnou identifikací jazykových jevů. Mnohé předložkové fráze určené jako adverbialia jsou ve skutečnosti přívlastky (*post-modifiers* u př. [1], [7], [8]) nebo vyjádřený agens u pasiva (př. [178] a [191] v korpusu). Struktura *with humor, determination and hope* (př. [30]) je součástí nefinitní přívlastkové věty, a tudíž o ní nelze uvažovat v souvislosti s finální pozicí adjunktů; adjunkt *in one of the strangest communities* (př. [7]) je sice ve větě nezbytný pragmaticky, ovšem nikoli syntakticky (monotranzitivní sloveso *to rent [a house]*). Mezi nefinitní struktury jsou nepřilíš logicky zahrnuty také *verbless clauses* (s. 12), což vede k nejasné interpretaci elipsy u př. (31) nebo (35). U *thoroughly* v př. (41) nejde o *maximizer*, ale o *adjunct of process*; *enormously* (př. [44]) je součástí adjektivní fráze ve funkci jmenné části přísudku. U tzv. restriktivních adverbialií bere analýza v úvahu pouze pozici, ovšem nikoli už jejich dosah (*scope*), který zásadně ovlivňuje smysl sdělení (př. [55], [61]).

Jelikož podobné omyly je možné nalézt i při namátkovém nahlédnutí do korpusu, zůstává otázkou, nakolik jsou podloženy především kvantitativní výstupy jednotlivých částí analýzy. Kvalitativní hodnocení stylistických funkcí, které adverbialia zprostředkovávají vede, jak bylo řečeno výše, přináší mnoho relevantních postřehů, nicméně uvádí-li české resumé, že „celkově bakalářská práce prokázala většinu tvrzení“ (s. 57), bylo by vhodné doplnit práci o metodologickou část, která by tato tvrzení stručně shrnovala a formulovala základní předpoklady o distribuci příslovečných určení v obou žánrech.

Doplňující otázky k obhajobě:

- (1) Čím je dán velký rozdíl ve frekvenci *adjuncts of manner* v beletrii a recenzích (kap. 9.1)?
- (2) Doložte příkladem nejednoznačné případy sémantických kategorií *adjuncts of contingency* (kap. 10.1).
- (3) Je výčet nejednoznačných výskytů uvedený v kapitole 14 kompletní, nebo byly sporné příklady častější?
- (4) „Analýza ukázala, že (...) příslovečná určení se mnohem častěji vyskytovala v literárním díle než v knižních recenzích. Objevily se také příklady, kdy jedna věta obsahovala několik adjunktů ve stejné pozici. Tento jev se naopak v knižních recenzích objevoval jen zřídka.“ (s. 57) Jakým způsobem byla frekvence porovnávána (absolutní počet slov, stran...)? Jaké jsou příklady vícečetných adjunktů v jedné pozici? Co bylo možným důvodem pro výběr tohoto stylistického prostředku?

Výsledná klasifikace* (možnosti klasifikace – A, B, C, D, E, F)	E (dobře)
---	------------------

Dne: 16. 6. 2020

Podpis oponenta práce

.....

* výsledné hodnocení není průměrem dílčích známek